

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621206217
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7621206217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. E. F., G. X, právne zast. B. B., advokátkou, Košice, Urbánkova 1562/6, IČO: 35 561 734, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 000,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 11Csp/204/2021-85 z 28.4.2022, Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.

II. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, III. žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 1 000 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a plnej náhrady trov konania a to z dôvodu, že so žalovaným uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300039774 z 12.08.2011 a zároveň dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8300039774. Žalovaný listom z 20.01.2017 požadoval od jej zamestnávateľa vykonávať zrážky na uspokojenie pohľadávky 5 227,62 eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 1 277,05 eur (1 500 - 222,95 eur - poplatok za služby). V ten istý deň boli uzatvorené zmluvy o revolvingovom úvere a dohoda o zrážkach pod č. 8300039775. Rozsudkom 1Csp/124/2017 z 20.07.2017 súd určil obe vyššie uvedené dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné, teda ona ako spotrebiteľka si úspešne uplatnila svoje právo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 02.04.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 3Co/40/2018 z 28.02.2019. Finančné prostriedky vo výške dvoch zrážok zo mzdy predstavovali vysokú čiastku pri vyčíslení požadovaného primeraného finančného zadostučinenia v sume 1 000 eur poukázala na intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa výšku nedôvodne požadovaných súm, dĺžku trvania závadného stavu.

2.2. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 25.01.2022 poprel uplatňovaný nárok čo do základu a jeho výšky. Podľa jeho názoru žaloba neobsahuje ani tvrdenie a ani preukázanie skutkových okolností, ktoré by preskúmateľným spôsobom odôvodnili základ nároku a výšku. Požadovaná suma 1 000 eur je nielen zjavne neprimeraná, ale žalobca v podanej žalobe ani netvrdí a nepreukazuje také okolnosti, ktoré by

ju definovali ako primeranú a ako zadosťučinenie. Poukázal na rozhodnutia R-52/2020 ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.01.2019 č.k. 6Cdo/127/2017.

Žalovaný poukázal na to, že v prípade č. 8300043391 žalobkyňa uhradila 480,60 eur a rovnako v prípade zmluvy č. 8300043392 žalobkyňa uhradila sumu 480,60 eur. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa sama v podanej žalobe na „dĺžku trvania závadného stavu“ a tú odvodzuje od uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy v roku 2011, resp. tvrdením o trvaní závadného stavu 7,5 roka, namietal premlčanie uplatňovaného nároku ako celku s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017. Primerané finančné zadosťučinenie je podľa jeho názoru možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie.

2.3.Súd po vykonaní dokazovania vec právne posúdil podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 101 OZ a konštatoval, že predmetom sporu bol nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 eur, vzhľadom k úspešnému uplatneniu svojho spotrebiteľského práva vo vzťahu k žalovanému. Žalobkyňa argumentovala, že jej v dôsledku nekalého konania žalovaného vznikla nemajetková ujma vo sfére jej rodinného a súkromného života, a to znížením životnej úrovne na úkor žalovaného.

2.4.Žalovaný vzniesol námietku premlčania tvrdiac, že žalobkynin nárok sa po troch rokoch od uzavretia dohody, respektíve dohôd o zrážkach zo mzdy premlčal.

2.5.Súd hmotnoprávnu námietku preskúmal a konštatoval, že táto nebola žalovaným uplatnená dôvodne. Pri posúdení prioritne vychádzal zo zámeru zákonodarcu vyjadreného v § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorým je ochrana spotrebiteľa proti porušeniu povinností vyplývajúcich z citovaného zákona i osobitných právnych predpisov. Žalovaným prezentovaný výklad rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30.01.2019 č. k. 6Cdo/127/2017 považoval súd za nesprávny a účelový, lebo v uvedenom spore sa jednalo o situáciu kedy si žalobcovia v postavení spotrebiteľov uplatnili právo na primerané finančné zadosťučinenie súčasne so žalobou na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o ktorých všeobecné sudy rozhodli v prospech spotrebiteľov. O určení neplatnosti právnych úkonov, teda o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodujú výlučne všeobecné sudy podľa podmienok a kritérií ustanovených zákonom.

2.6.S prihliadnutím na vyššie uvedené je teda zrejmé, že v danej veci bolo nepochybne podmienkou pre uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie úspešné uplatnenie práva na príslušnom súde, teda musia byť kumulatívne splnené podmienky uplatnenia a úspešnosti, pričom úspešnosť je daná právoplatnosťou rozhodnutia. Súd teda uvádza, že pre začiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku na finančné zadosťučinenie je rozhodujúci záver o úspešnom uplatnení práva spotrebiteľom, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu 1Csp/124/2017 z 20.7.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu 3Co/40/2018 z 28.2.2019. Žalobkyňa o primerané zadosťučinenie žiadala žalobou zo 16.12.2021, teda počas plynutia trojročnej premlčacej doby vyplývajúcej z § 101 OZ, takže nárok žalobkyne premlčaný nie je.

2.7.Zo strany žalovaného došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo samé o sebe spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom vykonávaní zrážok zo mzdy žalobkyne, či neprimeranom preplatení úveru.

2.8.Vzhľadom na konštatované porušenie práva žalobkyne v súdnom konaní, v ktorom sa tohto rozhodnutia domohla, súd uvádza, že finančné zadosťučinenie má okrem satisfakčnej funkcie aj funkciu sankčnú, lebo porušiteľovi práva, t.j. žalovanému spôsobuje i finančnú ujmu nielen ujmu morálnu a je považovaný za nástroj odstránenia ujmy nemateriálnej povahy a nie náhrady za spôsobenú materiálnu škodu.

2.9.Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nárok žalobkyne považoval za dôvodný, avšak zohľadnil i nezodpovedný a ľahkomyselný postoj samotnej žalobkyne k uzatváraniu úverových zmlúv, preto jej nárok na primerané finančné zadosťučinenie priznal vo výške 300 eur, t.j. po 150 eur za každý výrok o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré považoval za adekvátne k vzniknutej ujme. V prevyšujúcej časti finančného zadosťučinenia, t.j. čo do sumy 700 eur, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.10.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 os. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal aplikujúc čl. 4 ods. 2 základných princípov CSP a § 255 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo súdom priznanej sumy 300 eur, pretože stanovenie výšky náhrady finančného zadosťučinenia záviselo od úvahy súdu.

3.1.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, a to v časti výrokov I. a III. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/, h/ CSP.

3.2.Žalovaný namietol nepreskúmateľnosť, nedôvodnosť napádaného rozsudku, pretože závery konajúceho súdu žiadnym konkrétnym spôsobom neodôvodňujú sumu 300 eur ako primerané finančné zadostučinenie. Rozhodnutie je odôvodnené všeobecnými závermi, ktoré nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a súčasne súd nesprávne sa vysporiadal s námietkou premlčania.

3.3.Pri rozhodovaní o námietke premlčania sa bez odôvodnenia odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017. Súd nesprávne interpretoval záver vyslovený v uvedenom rozsudku. Najvyšší súd v ňom konštatoval, že podmienkou pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie nie je žiadne predchádzajúce súdne konanie. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Dôvod, pre ktorý najvyšší súd prijal citované stanovisko, je daný obsahom tohto rozhodnutia. Z neho vyplýva, že ak sa tak stalo na základe štvrtej dovolacej otázky, ktorú dovolateľ vymedzil tak, či je možné priznanie primeraného zadostučinenia podľa § 3 ods.5 z.č. 250/2007 Z.z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Najvyšší súd zaujal stanovisko, že pre úspešné uplatňovanie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami sporu spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy, potom tak cielene a vedomo odpovedal na konkrétnu dovolaciu otázku. Význam uvedeného výkladu pre toto konanie a posúdenie námietky premlčania teda je, že ak sa primerané zadostučinenie môže uplatniť aj priamo bez toho, aby malo prebehnúť určité súdne konanie o nároku z porušenia práv podľa ustanovení o ochranu spotrebiteľa, potom to znamená, že premlčacia doba nemôže začať plynúť pre takýto nárok až po skončení uvedeného súdneho konania, preto premlčacia doba pre nárok, ktorý je možné uplatniť priamo a bez potreby predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, nemôže začať plynúť až na základe nejakého právoplatného súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa povrchno a evidentne nesprávne vysporiadal aj s námietkou žalovanej strany aj so spomenutým rozhodnutím najvyššieho súdu.

3.4.Žalovaný namietol existenciu konkrétnych skutkových záverov, ktoré by odôvodnili skutočnosť vymedzujúce primerané finančné zadostučinenie. Poukázal pritom na rozsudok 14Co/91/2012 Krajského súdu v Prešove, rozsudok 4Cdo/171/2005 a poukázal na to, že žalobkyňou požadovaná suma, napr. dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazoch, či poškodení zdravia. Týmto prímerom poukazuje žalovaný zjavnú neprimeranosť žalovaného nároku.

3.5.Súčasne žalovaný poukazuje na to, že pri jednotlivých druhoch finančného zadostučinenia sa vyžaduje, aby vykonaným dokazovaním boli preukázané konkrétne skutkové okolnosti na to, aby o ňom a o jeho výške súd mohol rozhodnúť. Inak tomu nemôže byť ani pri primeranom finančnom zadostučinení podľa § 3 ods.5 z.č. 250/2007 Z.z., avšak v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním neboli preukázané konkrétne okolnosti, ktoré by odôvodňovali sumu 300 eur ako finančné zadostučinenie. Suma je excesívna a jej priznanie nemá oporu vo výsledkoch dokazovania.

3.6.Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu a rozhodol tak, ako je uvedené v čl. 3 tohto odvolania, t.j. rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie, alebo zmenil a žalobu zamietol.

4.Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

5.1.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a rozsudok ako vecne správny vo výrokoch I. a III. potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.2.Výrok I. rozsudku nebol odvolaním napadnutý, preto v zmysle § 227 CSP nadobudol právoplatnosť.

6.Prvoinštančný súd vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7.1.Odvolateľ vo veci uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP.

7.2.Odvolací súd uvádza, že nezistil z obsahu súdneho spisu, taký procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým by bolo znemožnené strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ namieta, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné, že súd sa bez odôvodnenia odchyľil od rozhodnutia NS SR 6Cdo/127/2017.

7.3.Odvolací súd konštatuje, že tento odvolací dôvod nie je daný a rozhodnutie je preskúmateľné a v súlade § 220 ods.2 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí, dáva odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, v dostatočnom rozsahu uvádza, prečo bolo žalobe vyhovené. Súd sa svojim rozhodnutím neodchýlil od rozhodnutia NS SR 6Cdo/127/2017 a svoje stanovisko jasne zhrnul v bode 17. odôvodnenia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

7.4.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti potvrdenej odvolacím súdom jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP, preto odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP nie je daný.

7.5.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

7.10.Odvolací súd konštatuje, že ani jeden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

8.Na zdôraznenie správnosti dôvodov potvrdenej časti rozsudku (§ 387 ods.2) a k námietkam uvedeným v odvolaní možno doplniť a uviesť nasledovné:

9.1.Podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10.Podľa § 100 ods.1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11.Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12.1.Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje právo neuplatnil v stanovenej lehote.

12.2.Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva behom premlčacej doby nedomáhal uplatnením na súde.

13.Posúdenie dôvodnosti námietky premlčania zostáva na úvahe súdu, ktorý objektívne prihliada predovšetkým na to, za akých okolností bola námietka premlčania vznesená, za akých okolností k premlčaniu došlo (dôvody, pre ktoré nedošlo k uplatneniu práva) a prípadne samotnú ujmu, ktorá veriteľovi v dôsledku účinkov premlčania hrozí.

14.1. Odvolací súd nemá dôvod odchyliť sa od ustálenej súdnej praxe, v zmysle ktorej „právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje“.

14.2. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby, náhrady za nemateriálnu ujmu podľa § 101 OZ je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásadu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť práva fyzickej osoby, pričom sa od nej vyžaduje vedomosť nielen o skutkovej udalosti, ale aj o protiprávnosti.

15.1. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o citované ustanovenie, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá.

15.2. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

15.3. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, lebo postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

15.4. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

16. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

17.1. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

17.2. Žalobkyňa tak preukázala porušenie svojho práva spotrebiteľa v konaní 1Csp/124/2017 (dozvedela sa o protiprávnosti), čím jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, keďže žalobkyňa splnila zákonnú podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva na súde a má právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré si uplatnila v tomto samostatnom konaní.

17.3. Premlčacia doba na premlčanie práva na primerané zadosťučinenie žalobkyňi začala plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia, t.j. 28.2.2019 a uplynula by 29.2.2022. Žalobu žalobkyňa podala 16.12.2021, teda včas.

18. Výška primeraného zadosťučinenia je primeraná (150 eur za každé porušenie) a to s prihliadnutím na morálnu ujmu, ktorú nedôvodnou žiadosťou o zrážky zo mzdy uplatnenou žalovaným utrpela, ale aj dobu od kedy si žalovaný toto právo uplatnil u zamestnávateľa, listom z 20.1.2017 do právoplatnosti rozhodnutia 28.2.2019, ktorým boli dohody o zrážkach zo mzdy určené za neplatné. Rovnako správne súd prihliadal aj na skutočnosť, že žalobkyňa pri uzatváraní zmlúv konala ľahkovážne.

19. Závery rozhodnutia prvoinštančného ale aj odvolacieho súdu sú v súlade s početnou rozhodovacou praxou: rozsudok NS SR z 14.9.2016, sp. zn. 6Cdo 389/2015, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, stanovisko ÚS SR sp. zn. II. ÚS 229/2017-15 zo 4.4.2017, v ktorom ústavný súd zaujal totožné závery ako súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí, s ktorými sa aj odvolací súd mutatis mutandis v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje na nich.

20. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22.1.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22.2.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23.Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto žalobkyni bola priznaná proti žalovanému plná náhrada trov odvolacieho konania.

24.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).